

EMILY CLEMENT
WHEATON COLLEGE, NORTON
1997 – 1998

„Mamííí, a je tlustá? Tlustý jsou hodný!“ ptá se mě pokaždé dcera, když jí oznamuji, že přijede nový lektor či lektorka. Toto rčení u nás jaksi zdomácnělo od dob působení Gill, a Emily jej, budiž mi odpuštěno, naprosto potvrzovala. Jinak by také Em, alias Emclem či Emilka nebyla tak úspěšnou v činnosti tak diametrálně odlišné od výuky angličtiny, a sice v ženském ledním hokeji. Její korpulentní postava a buldočí povaha byly plusem nejen v hokejových soubojích ale i v du-
elech se studenty často vzdorujícími jakémukoliv vzdělávacímu procesu. Emclem však nenechala nikoho na pochybách, kdo je pánem ve třídě plné pubertáků, což se ne vždy dařilo daleko ostřílenějším profesionálům.

Protože rok 1998 byl rokem olympiády v Naganu, Emily jako správná hokejistka neváhala studenty podněcovat k sázkám, v dobré víře, že hokejový tým USA nad Českem zvítězí. K jejímu velikému smutku vyhráli Češi, ale účel světí prostředky: zájem o hokej a potažmo o angličtinu byl zažehnut. Emilčina sportovní figura a duch se osvědčily i v následujícím příběhu.

Protože Emclem bydlela v budově, v jejímž prvním patře se nacházelo restaurační zařízení, občas se stávalo, že postava štamgasta již v notně nalomeném stavu hledaje onu místnost zabloudila až ke dveřím jejího bytu.

“Mummy, is she fat? The fat are good!” This is what my daughter always used to say when I told her that another teacher was coming. This sentence has become somehow domesticated in our family since the time when Gill appeared in HK and Emily, I hope to be forgiven, confirmed it absolutely. Otherwise Em, alias Emilka or Emclem wouldn't be so successful in the branch which was miles off teaching English and it was women's ice-hockey. Her corpulent figure and bulldog nature was a plus not only in hockey duels but also in “fights” with students often protesting against any type of educational process. Anyway, Emilka didn't let anybody doubt about who was the boss in a class full of teenagers where lots of her more experienced colleagues were less successful.

The year 1998 was the year of the Winter Olympics in Nagano. Emily, the graduate of the prestigious private Wheaton college, didn't hesitate to encourage her students to make hockey bets and she strongly believed that the US team would win. To her great disappointment the Czechs won but end justifies the means... the interest in studying English has been sparked off together with playing ice-hockey. Em's sporty figure and spirit was well tested in the following story.

As Emily lived in the house, the first floor of which was occupied by the pub amenities, it sometimes happened that a barfly, often in high spirit, looking for the loo found the door to her flat.

Jednu takovou potrefenou osobu, která v nestřeženém okamžiku vnikla až do jejího neuzamčeného pokoje, Emily málem zneškodnila. Jako dobře trénovaná sportovkyně dotyčného prohnala svinským krokem po celé budově. Ovíněný pachatel byl zřejmě slabšího ducha, protože vše, co ukořistil, byly ponožky s americkou vlajkou a krabička zápalek, přičemž cenné předměty ponechal bez povšimnutí. Celá věc měla ovšem dohru na policii, kde musela Emily za naší překladatelské pomoci vše podrobně vylíčit.

Tato příhoda byla impulsem k návštěvě rodičů Em, Marthy a Warrena v Hradci Králové. Při našem prvním setkání s oběma nám bylo okamžitě jasné, komu vděčí Emilka za svou statnou figuru. Warren Clement, majitel několika trafik a obchodů se suvenýry v Laconii v New England, letmým odhadem 150takilový chlapík, se opravdu neměl za co stydět. Poté, co vzorně a rád, spořádal vše, co mu bylo u nás nabídnuto, se chtěl přesunout na balkon našeho panelákového bytu v 11. patře, aby se pokochal pro něj nevídaným pohledem na betonovou zástavbu. Vzápětí však byl nucen od svého úmyslu upustit, poněvadž dveře vedoucí na balkon mu nedovolovaly projít a hrozilo vzpříčení.

Warren nám připravil další horkou chvilku, kdy ve snaze ukázat našim americkým přátelům trochu historie, museli jsme vybrat takovou památku, do které bylo možno doslova zajet autem, abychom našeho kamaráda ušetřili strasti stoupaní.

One of such “afflicted” persons who in an unguarded moment got to her unlocked flat was almost knocked out by Emily. As a well-trained sportswoman, Emily chased the poor toper around the whole building in a swift pace.

The vinous trespasser was probably a bit feeble-minded because all he stole was socks with American flag and a box of matches, leaving the rest of valuable subjects untouched. The whole matter though had the last act at the police station where Emclen being helped by our translation had to describe everything in details.

This incident became an impuls for Em’s parents, Warren and Martha, to visit Hradec Králové. On our first meeting, I and my husband realized whom is Emily due to her impressive figure. Warren Clement, the owner of several tobacco and souvenir stores in Laconia, by glimpse a 150-kilo guy, had really nothing to be ashamed of. After having put away with everything he was offered, Warren wanted to move to the balcony of our panel-built flat on the 11th floor to enjoy the, for him unique, view of the concrete built housing estate. At the same moment he had to give up his idea because he practically got stuck in the door leading to the balcony.

Warren prepared us another hot minute when we, trying to show our American friends a bit of history, had to pick up such a place (sight) which was possible literally to drive in by car so as we could save our poor friend from heavy climbing.

Nakonec se ukázal býti vhodný Kuks a auto i s Warrenem bylo zaparkováno, k velkému údivu všech turistů, takřka v lapidáriu.

Dalším problémem byl Warrenův příšerný bostonský akcent, kterého si, na rozdíl od něj, byly vědomy jak jeho dcera, tak manželka a neustále jej nabádaly, aby mluvil pomalu a zřetelně. Nebylo to nic platné, Warren, sedíc vedle řidiče, mého manžela, si neustále vedl svou a snažil se ho zřejmě bavit. Manželovi se skutečně podařilo několikrát vhodně zasmát, avšak odpovídat Warrenovi už nezvládal. Naštěstí to boдрému chlapíkovi vůbec nevadilo a pauzy vyplňoval svým vlastním smíchem...

Emily nakonec zdárně svůj pobyt v České republice dokončila a učitelské povolání se jí zalíbilo natolik, že u něj setrvala dodnes.

Finally the Kuks (the castle and baroque pharmacy) appeared to be the right place and the car with Warren was parked, to the great amazement of all tourists, almost in the stone collection with Mathias Brokoff's statues of vices and virtues.

Warren's dreadful Boston accent was another source of troubles and amusement mainly because he was not aware of it, unlike his wife and daughter who kept telling him to speak slowly and properly. All in vain! Warren, sitting next to the driver (my husband), kept chatting probably trying to entertain his host. My husband really managed to have a smile at the right moment a couple of times, unfortunately, he was not able to react upon Warren's mots, who surprisingly didn't mind at all and filled in the pauses with his own hilarious laugh.

Emily fortunately finished her stay successfully and became fond of teacher's profession to such an extent that, as one of few of our lecturers, continues to teach till nowadays.